

Conversa amb Beatriz López

una mare satisfeta

184 in-fàn-ci-a

Em dic Beatriz López González. Vaig néixer a Montevideo, Uruguai, el 12 d'abril de 1969. Vaig estudiar fins a 3r de Sociologia a la Universidad de la República. Visc a Catalunya des de l'octubre de 2005 i aquí he format la meua petita família. Sóc mare de la Sofia, de sis anys, i del Martín, de quatre.

No m'ha estat gaire difícil adaptar-me, però no va ser fins que la Sofia va començar l'escola que vaig sentir-me integrada de debò. No és que ens proposéssim res, però els nous amics de la Sofia, les activitats de l'escola, tot plegat va propiciar que ens acabéssim d'integrar en el teixit de la comunitat, i això va ser força positiu per a tota la família.

Bet Madera: *En general, com veus el sistema educatiu del nostre país?*

Beatriz López: En termes generals, crec que encara no ha pogut fixar un objectiu prou compartit i acceptat per la comunitat com per poder tirar endavant. Més aviat s'assagen diversos models que responen a la mirada política del govern de torn i no pas a les veritables necessitats de la societat catalana actual. De vegades penso que l'educació a Catalunya és com un adolescent que necessita orientació i motivació però canvia sovint de referent i per això no pot arribar mai enlloc.

La Bea, mare de dues criatures, du els seus fills a l'escola del poble, perquè pensa que aquesta és sempre la millor opció i perquè, a més, n'està satisfeta. Situada a Sant Llorenç Savall, és una escola de poble, petita i d'una línia.

En general, les persones que hi han passat –com a mestres, com a alumnes o com a pares– coincideixen a dir que aquesta escola n'ha passat de tots colors, però sempre ha fet esforços per ser un lloc agradable, acollidor. Amb ganes de fer la feina amb il·lusió i entusiasme. Lluny d'altres escoles, per ubicació, però sempre molt acompanyada. El tarannà de molta gent que hi treballa, o hi ha treballat, fa que sigui una escola oberta, amb ganes d'establir connexions amb altres persones o centres que l'enriqueixin i als quals, a la vegada, pugui enriquir.

Bet Madera

Aquest fet genera una manca de confiança en el sistema i contribueix a desprestigiar en part la imatge del mestre. No obstant, i malgrat tot això, l'educació, com l'aigua, va trobant els camins per continuar creixent i fent créixer. L'escola com a segona casa, la mestra com el principal referent d'aquesta segona casa, són la base de la societat i tenen la responsabilitat vital de continuar fent encara que a

vegades un sistema educatiu una mica immadur no els acompanyi.

B. M.: *I l'escola dels teus fills, com la veus? Com la vius?*

B. L.: Fins i tot en els deserts hi creixen les flors. Bé, la nostra escola s'esforça per fer molt partint de poc. Una escola petita, de poble, amb pocs recursos econòmics, però amb mentalitat progressista, que busca sempre treure el millor del seu potencial humà.

B. M.: *Quines coses podries anomenar que t'agradin molt i quines que no tant?*

B. L.: Malgrat les mancances, compta amb valor humà i, el més important, hi treballen professionals amb vocació. Això es nota, és el valor afegit amb què comptem. És una escola oberta, participativa i força integrada al poble. És una escola avantguardista pel que fa al mètode

d'ensenyament, a la manera de treballar temes que s'aborden des de diferents àrees del coneixement a partir d'un o més fils conductors, al llarg del curs.

A la nostra escola l'educació emocional hi té un lloc molt important, i crec que és i serà la clau de l'èxit dels nostres alumnes contra el fracàs escolar i al llarg de la seva vida. Perquè els predisposa positivament per aprendre i els dóna eines clau (control de les emocions, seguretat en ells mateixos, confiança, autoestima) per desenvolupar-se en qualsevol circumstància.

També vull destacar la importància que l'escola dóna a les sortides i excursions com a part del procés d'aprenentatge. Això fa que qualsevol tema que s'estudiï esdevingui molt dinàmic i engrescador, els infants aprenen una altra forma d'abordar el tema en qüestió, tenen la possibilitat d'experimentar en la pràctica i, a més, sortir de l'escola els amplia les vies per a enriquir-se.

B. M.: *I les mestres, amb quin grau de responsabilitat creus que desenvolupen la seva feina cada dia?*

B. L.: La majoria de les mestres que componen el planter docent de l'escola fan la seva tasca amb compromís, responsabilitat i imaginació. Crec que tiren el seu projecte endavant, malgrat el sistema i les mancances.

El que no m'agrada...? L'horari. Hauria de ser continuat, amb l'esbarjo corresponent. I les tardes lliures per fer qualsevol altra activitat: jugar, deures, esport, etc.

B. M.: *Quines són les teves variables per anar avaluant el pas dels teus fills per l'escola?*

B. L.: Per a nosaltres és fonamental l'actitud positiva dels nostres fills respecte de l'escola. Veure que hi volen

anar, que hi van contents i es preparen per a aquesta activitat, s'esforcen per assistir-hi endreçats i tenen la il·lusió de ser-hi. Saben que els espera un dia agradable i divertit, perquè descobriran coses noves, perquè es trobaran en un ambient que els és agradable, acollidor i sobretot interessant. Per a nosaltres és fonamental que els nens vagin a l'escola motivats. L'altra variable força important és l'expressió. Anar veient com es desenvolupen en aquest aspecte, com van assolint més capacitat per expressar-se més i millor, adquirint seguretat i destresa.

B. M.: *Quines coses has descobert portant els teus fills a l'escola que no sabies o que t'han sorprès de la tasca del mestre?*

B. L.: M'ha sorprès la capacitat de treure el millor dels infants, de construir un pont de comunicació de doble via, amb ells i amb les seves famílies, d'una manera afable i participativa. També la voluntat de posar al servei dels nens i nenes molt més temps que les hores de classe (contactant amb persones de fora de l'escola que puguin resultar interessants, preparant les classes i tallers, fins i tot anant de colònies).

B. M.: *Quins van ser per a vosaltres els criteris per escollir escola?*

B. L.: Tenim unes arrels que ens fan creure en l'escola pública. Aquesta és l'única escola del poble; es podria pensar que no hi havia elecció, però no és així, ho podríem haver intentant en una altra escola del poble veí.

Vam triar aquesta escola perquè és pública i perquè és l'escola del nostre poble.

B. M.: *Què és per a tu una escola de qualitat?*

B. L.: Una escola compromesa amb la societat i les famílies. Amb un projecte realista de llarga durada, oberta a les famílies i amb una direcció que escolti les idees dels seus mestres. Una escola que prepari els seus alumnes per fer ús de les eines que els dóna, disposada a aprendre de cada curs. I amb un horari que afavoreixi les necessitats dels nens, no pas les del mercat. ■

Bet Madera, mestra

